

BĘBENEK (7) *sb m*

bęben- (5), bęben- (2) *RejWiz*.

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie oba e jasne.

sg G bębenka (4). ◇ I bębenki(e)m (1). ◇ L bębenku (1). ◇ pl I bębenki (1).

Sł stp notuje w innym znaczeniu, Cn s.v. bęben szwajcarski, Linde XVII – XVIII w.

*Dem. od „bęben” ‘perkusyjni instrument muzyczny’; tympaniolum Cn (7) : Ale wierz mi żeć teraz nie fwą piołnkę gędzye/ Bo go pełno z bębenkiem w káżdym kácie wżędzye. *RejWiz* 162v, 174v.*

*Szereg: »konew a bębenek«: (marg) Pijánice. (-) Azałz więc tám nie widałz obyczáiw iego/ Gdy kochánkowie iego idą gonionego/ S konwiámi á z bębenki goniąc fie po świecie *RejWiz* 174v.*

Przen (5) :

*Zwroty: »bębenka podbijac [szyk zmienny], podbijanie bębenka« = pochlebiać komu, podniecać kogo, podjudzać (4): To iuż łam nic nie robi/ iedno rofkázuie/ A pan Stárołtá też rad/ iż mu pochlebuie. A ták czárt iwánowi/ bębenká podbiya *RejZwierz* 138; *CzechEp* 369; *Calep* 754b, 1113a.*

*»przybijac, na bębenku« = wtórować komu, popierać kogo: Tym trzem fkrzypiącym [*Augustynowi, Tertulianowi, Dyjonizyjuszowi*]: przybija też I. M. X. K. ná bębenku/ ná karćie 18. gdzie ono práwi *CzechEp* 255.*

Cf BĘBENECZEK